

ratificeret af følgende lande: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Cuba, Czekoslovakiet, Frankrig, Grækenland, Holland, Israel, Italien, Luxembourg, Monaco, Philippinerne, Sverige, Den sydafrikanske Union, Syrien, Vatikanstaten og Viet-Nam. I Norge var den gældende færdselslov foreslået ændret med henblik på en ratifikation af konventionen.

Ved fremsættelsen af forslaget til folketingsbeslutning anførte *justitsministeren* bl. a.:

„Konventionen er blevet til på initiativ af De Forenede Nationer, der i 1948 sammenkaldte til en konference for at søge at udbygge de internationale regler på færdselsområdet. Det har for Danmark været en selvfølge, at man måtte deltage i disse forhandlinger, idet man i høj grad måtte se med sympati på bestræbelserne for at opnå en vis *retshenhed mellem landene i trafikreglerne*. Det var derfor også naturligt, at justitsministeriet, da konventionen var underskrevet i 1949, nedsatte et udvalg, som skulle udarbejde udkast til en ny færdselslov og herunder bl. a. skulle tage de nye internationale regler i betragtning. Resultatet af dette udvalgs arbejde blev forelagt dette høje ting i sidste folketingssamling og gennemført ved vedtagelsen af færdselsloven af 24. maj 1955. Som der nærmere er redegjort for i bilaget, har man fra dansk side dels ved loven og dels ved de administrative bestemmelser, der er udsendt i tilslutning til loven, bragt den danske lovgivning således i overensstemmelse med konventionen, at *forudsætningen for ratifikation er tilstede*.

Der er for mig ingen tvivl om, at man ved gennemførelsen af denne internationale aftale har nået et resultat, der er af væsentlig betydning for det internationale samkvem. For det første er det af stor betydning for færdselssikkerheden, at visse grundlæggende principper om, hvorledes de vejfarende skal færdes, fastlægges på internationalt plan. Det er indlysende, at enhver afvigelse i færdselsreglerne mellem landene indebærer en risiko for færdselsulykker i den internationale trafik. De bestemmelser, der indeholdes i konventionens kapitel 2, er ganske vist kun et skridt i denne retning, idet det ikke har været muligt at gennemføre ensartede regler i alle detaljer. Men det er min tro, at der ved disse regler er nået et betydningsfuldt resultat, som dels vil få umiddelbar betydning for trafikken og dels vil kunne danne grundlag for yderligere bestræbelser i retning af gennemførelse af ensartede regler.

Men også på et andet væsentligt område betyder konventionen et fremskridt, idet den medfører en betydelig lettelse i det internationale samkvem.“

Forslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider. Det henvises efter 1. behandling til et udvalg, der enstemmigt indstillede det til vedtagelse i den foreliggende affattelse.